

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals Cuba y Puerto-Rico, 16 rals Estranger, 18 rals.

VIDA NOVA.

En Cánovas lo comensa ; qui l' acabarà? Any nou, vida nova; y si 'n Cánovas continua será any nou vida vella; y tant vella que ja casi bé es rovellada. Y no 's pensin, alló de ser ell, no més qu' ell y ell sempre, ja se l' hi acaba: d' una bota de ví bó y d' un home valent no ni há per gayre; y per més que la bota de 'n Cánovas no siga de ví bó, sino de ví agre, aspre y trencat, ¡qué volen que 'ls diga! per mi ja es als baixos.

¿Y saben en qué 'm fundo?

En que á n' aquesta bota ja l' hi han alsat lo cap, y en que lo ví que fins are surtia clar y transparent, ja comensa á enterbolirse.

Sí senyors: aquell Cánovas tant brillante, que avants no agafava 'l taco que no fés carambola y palos, avuy no toca bela, y entre erros y espifiadas y foradar lo panyo, no hi há vista humana que pugue véure'l funcionar.

De desde que 'l diputat constitucional Sr. Linares Rivas, tirantli la planeta, vá dirli qu' estava en decadencia, aquest home de Déu, no ha fet res més de bó.

Jo 'ls hi anat enterant de tot lo que ha succehit fins are.

Primer de tot, aquella manera de agafá 'l sombrero, á la qual, degudament modificats, se l' hi poden aplicar aquells versos:

*«Caló el chapeo, requirió la espada,
fuése orgulloso.... y vino la algarada.»*

Després, alló de privar la manifestació de agrahiment á Fransa.

Després, alló de posar trabas al enterro del general Lagunero.

Y últimament, aquella manera que van tenir los generals de demostrarli que ab ellis no s' hi juga.

Tot aixó ja 'u coneixen; tot aixó ja 'u saben: tot aixó ja vaig dils'ho la senmana passada.

Are hi ha cosas novas, interessants, dignas de coneixe's.

Posin una bala al cap de munt de una palanca inclinada, y la bala baixará rodolant, ab més forsa, ab més empenta á cada instant.

Coloquin á n' en Cánovas pèl camí de la decadencia, y déixinlo corre.

¿Han vist may un globo?

De primer está plegat, tot arrugat: fa molt poch bulto. Ningú absolutament diria que alló pot elevarse.

Y no obstant lo lligan á una corda pèl cap de

munt: l' hi badan la boca; creman palla mullada, y 'l globo s' infla, tal com lo fill del mestre d' estudi de Málaga, 'l primer cop que ván badarli la boca.

Inflat l' hi trencan la corda, tal com al autor del manifest del Manzanares, lo dia que l' hi van treure las trabas.

Sense cordas s' enfila amunt, rápit com una exhalació, tal com lo primer ministre de la situació creada á Sagunto.

Un cop á dalt se pert de vista entre 'ls núvols, tal com lo gefe de las passadas córts, quan exposava una d' aquellas teorías tant entremeliadas.

Pero tot plegat lo fum s' evapora; 'l globo 's panseix, y una cosa informe comensa á caure; y vá cayent ab molta rapidés, més pansit cada vegada, cada vegada més místich, cada vegada més depressa.

Y aquí tenen á n' en Cánovas actual; ó siga en Cánovas de la decadencia, cayent místich, pansit, sense l' inflor de la vanitat, sense 'l fum de palla mullada, que avants se 'l enduya en l' ayre.

Y are l' hi succeheix, * * * que posa á votació en lo Senat la ley de abolición de l' esclavitut, y tots los senadors cubans l' hi votan en contra. Es á dir: se tracta de una ley per Cuba, y 'ls de Cuba l' hi diuhen: «Guardisela: no la volém.»

Item més: s' atipa d' escriure cartas y d' enviar recados, per que, del mal al menos, l' hi surti una votació nutrida, y 's troba ab que son més los senadors que s' abstenen que no 'ls que votan.

Tracta de dur la ley al Congrés, y allá 'ls poch diputats de Cuba que no han seguit á las minorías, arrufan lo nás y demostren que farán lo mateix que 'ls senadors.

Encaparrat, disgustat, fora de tino, suspen las sessions, qu' es com si diguessim, apela al recurs suprem de tots los que 's veuhen perduts, y fuig d' estudi.

—Deixéume menjar lo gall ab tranquilat: que cadascú se 'n vaja á casa seva: lo dia 10 de Janer tornarém á ballar.

Y mentres ell se menja 'l gall, per una part, fins la sort l' hi es contraria y se l' hi mort l' Ayala, y per l' altra, en Martinez Campos, que no s' ha pogut empassar la trastada que l' hi han fet, desbancantlo, per tornarli l' obsequi, 's dona ab lo diable. Lo diable es en Sagasta.

¿Vostés no saben lo que significa la mort del Ayala, president del Congrés?

Significa l' elecció de un nou president; y l' elecció de un nou president significa una nova perturbació.

¿A qui elegirán? ¿A un húsar? Llavors los artillers se pronuncian. ¿A un artiller? Llavors los húsars muntan á caball.

Es que ab la separació de 'n Martinez Campos, no s' ha dividit solament en dos parts lo partit liberal conservador: á la part de 'n Cánovas hi ha divisions: hi ha 'ls artillers del mónstruo y 'l húsars d' Antequera, y com que un embolich may vé tot sol, preparinse á véure com s' arreglan los artillers y 'ls húsars; los húsars y 'ls artillers.

Mentres tant en Sagasta y en Martinez Campos s' entenen.

L' un y l' altre volen pujar; y 's fan esqueneta. La taula es gran, y tots dos hi cabrán. ¡Arriba! donchs, que 'l 10 de Janer s' acosta.

Una antiga tradició conta que un cop un alt personatge no podia passar un riu, y vá donarse al diable, mediant' que ab una nit l' hi construhís un pont.

Lo diable vá convocar á las bruixas, y ab una nit lo pont quedá llest del tot.

Jo no sé qui es are aquest alt personatge; pero no 'u duptin, en tot aixó hi corren las bruixas.

Vinga donchs lo pont, que aixó es lo que 's necessita, encare que no siga 'l pont de Alcolea, y quan lo pont siga fet no será tant difícil passar lo riu, com sembla.

Y una vegada passat lo riu, hi haurá molt camí per corre, y haventhi molt camí per corre.... vaja hi arribarém.

De manera que acabó com hi comensat: Any nou, vida nova.

En Cánovas lo comensa ; qui l' acabarà?
P. K.

AUTÓGRAFOS.

Continuém donant lo que haurian escrit en lo número del Paris-Murcia las notabilitats de Barcelona, si las haguéssin consultadas:

«Proteccion á las clases productoras; proteccion á las clases consumidoras; yo me lo guiso; yo me lo como...»

J. PALOMO.

La primera condicion de un crítico literario es tener un buen olfato. El mérito de un libro no se aquilata leyéndolo, sino oliéndolo: ¡Bien hayan las obras que huelen á tomillo y romero! ¡Bien hayan los que huelen á jazmin y violeta! ¡Cuidado con las que despiden el acre olor del jaramago y de la ruda!

F. MIQUEL Y BADIA.

«Yo soy diputado—mi cargo no cedo»—«Yo obtuve los votos—no cedo en mi empeño.»—«Votaronme en Gracia—los vivos, los muertos...»—«En Horta los votos—entrambos me dieron...» Y en estas disputas—llegaron los perros.

R. PUIG Y VALLS Y J. NADAL.

Jo aspire á ser arcalde de Barcelona. Y aixís com avants tenia un municipal prop de la tranvia de Sarriá que m' aguantava 'l barret, llavors n' hi tindré dos: un pèl barret y un altre per la vara.

J. PUJOL FERNANDEZ.

En política soch amich del govern; en economia

l'hi faig la guerra. May m' han agradat los trajes de un sol color: pantalons clars y livita fosca vesteix molt. Com á home públich y com á industrial, ja 'u saben: jo soch l' *Aguila*.

P. BOSCH Y LABRÚS.

«Contra Taulina luché;—notarios atropellé—y al fin electo salí—y en todas partes dejé—recuerdo triste de mí.»

NO SÉ CUANTOS VALENTÍ.

¡La marina nacional! ¡Oh! ¡La marina nacional! ¡Miradla! Falta de proteccion se consume en nuestros puertos!.. Y sin embargo yo no confiaré nunca las máquinas de mis vapores, sinó á maquinistas extranjeros!!

FEDERICO NICOLAU.

Lo nombrament de un apotecari per rector de una Universitat, sempre té una ventatje. ¿Necessitan un pegat? Aquí 'l tenen.

JULIAN CASAÑA.

ELEGRAMAS del dia 31 de Desembre. Copiats del *Diluvio*.

«Tributáronse al cadáver del general Zabala los honores de Capitan general muerto en plaza con mando en jefe.

«Los funerales del general Prim han estado concurridísimos.

«Al entrar los reyes en palacio, á las cinco y media de la tarde, un muchacho les ha disparado dos pistoletazos.

«El Sr. Ayala ha fallecido á las 3 y 20 minutos de esta tarde.

«Han fallecido el diputado Sr. Villarias, el brigadier Trelles y el hermano del Sr. Ruiz Zorrilla, don Guillermo.

«Ha sido denunciado el Tribuno; y el Independiente ha sido condenado á treinta dias de suspension.

«Han sido ejecutados los reos de Ateca.»

No sembra sino que al any, 1879 lo dia dels morts vá trasladarse al 31 de Desembre.

A Mahò 'l clero vá negar terra sagrada á un liberal que havia mort rebent los sacraments, no més que por que en vida un dia que 'l rector vá demanar-li una limosna per comprar una campana, ell vá estimarse més donar la caritat als pobres.

Mal si no 's compra la campana y mal si 's compra y 's llegeix, la de Gracia, s' enten.

¡Quin clero més rapatani!

No hi ha remey, en Cánovas no pot sentir tocar la *Marsellesa*.

Un periódich de Paris aquest dia 's queixava de que 'l mónstruo no volgués pagar á las músicas militars espanyolas que ván pendre part en las festas del hipódromo, fundantse á que en aquesta festa vá tocar 'hi la *Marsellesa*.

¿Tè por en Cánovas de que la *Marsellesa* giri 'l cervells dels espanyols?

Llavors, diu lo periódich francès, seguint aquest criteri, nosaltres hauriam de condemnar que s' hagués alsat en l' hipódromo la torre de la Giralda, que també pot girarnos lo cervell y fernes envejar las instituciones d' Espanya.

¿Han vist res més ridícul?

Una noticia:

A últims d' any ván trobar á Fransa que havian estolviat 150 milions de franchs, sobre lo que havian presupuestat.

Aquestas noticias son las que en Cánovas hauria de evitar que circulessin per moderar desitjos ilegals.

O quan méns hauria de fer una cosa: que si allá estolvian 150 milions, aquí n' estolviessim 151.

Jo no hi vist res com los nihilistas.

Temps endarrera estalla una mina á l' objecte de fer volar lo tren en que anava l' emperador.

Y un de aquests dias l' emperador, dintre del seu quarto, vá trobarse una carta que l' hi advertia que encare que s' hagués escapat de cinch atentats, se guardés del sisé.

¿Quí vá portarli la carta?

Miréu qu' en aquella terra no 's pot fiar de ningú, porque aixó de la carta, per forsa ha de ser algú de la casa..

Si jo fós emperador de Russia, aviat ho tindria arreglat: ó bè enviaba desterrats á la Siberia á tots los russos, ó me n' hi anava jo y 'm proclamava emperador de aquellas terras.

Dos anys endarrera, vá inaugurarse 'l curs del Ateneo barcelonés, y 'l president de llavors vá llenyar cárrechs tremendos contra la democrácia.

Aquest any s' ha inaugurat lo curs del Ateneo barcelonés, y 'l seu president actual, lo jove lletrat D. Joan Sol y Ortega, en un extens y magnífich discurs, ha fet l' apología de la democrácia.

Ab dos anys lo de dalt se 'n ha anat á baix, y á la casa hi ha hagut funció de desagravis.

Desenganyinse: quan hi ha acert y constancia, ab molt poch temps se adelanta moltíssim.

A Valencia temps endarrera ván tenir l' idea de erigir un monumet á la Puríssima Concepció, dalt de la torre del Miquelet.

Van reunir-se fondos; y are resulta que 'ls fondos s' han evaporat.

Y era natural: lo Miquelet es un campanar massa alt porque no se 'n anessin pels núvols los projectes y 'ls quartos.

A Ateca (Aragó) hi havia dos reos condemnats á mort.

Ab motiu de la solemnitat de aquets dias, vá demanarse l' indult de aquets infelissos, y vá negarse; l' únich que se 'ls hi concedí, sempre atinent la solemnitat de aquets dias, es un aplassament de l' execució fins á fi d' any.

Aixís es lo mon: los uns celebren la solemnitat de aquets dias menjant gall, y 'ls altres veyent com se 'ls allarga l' agonía.

Los pajesos tenen per patró á Sant Isidro; los hortolans á Sant Nin y Sant Non; los argenters á Sant Eloy; los mestres de casas á Sant Antoni de Pádua; 'ls traginers á Sant Antoni Abat; los notaris á Sant Joan Evangelista, etc. etc. etc.

¿Quí es lo patró dels sombrerers?

Haurán d' esperar que 'n Cánovas 's mori, y podrán elegir á Sant Cánovas.

Ab la acció que vá fer barret en má, 'l dia 10 de Desembre, s' ha conquistat una capella.

Lo general Primo de Rivera en lo Senat:

«Jo no m' hi pronunciat may; jo no tinch cap ascens, cap grau, res per cap pronunciamet.»

En Sagasta en las Còrts de 1876:

«Veig que m' está interrompent lo general Primo de Rivera á quí vaig tenir lo gust de coneixe de comandant en lo Pont de Alcolea.»

Las Còrts están de vacaciones, y las vacaciones solen ser fecundas.

Las vacaciones per causa de la boda, ván ser lo prólech de la tragedia en la qual vá sucumbirhi 'l general Martinez Campos.

¿Qué serán las vacaciones del gall de Nadal?

Sr. Cánovas, pósis la barba en remull, que 'l mèu mestre de llatí já 'u deya: «Post festum pestum.»

A l' hora en que escrich las batalladas rebo la noticia del non atentat frustrat contra la persona del Rey.

Aquí hem de reproduhir lo que deyam quan lo del Oliva Moncusí; lo que varem dir quan lo de 'n Passanante; lo que hém dit fá poch, ab motiu de la tentativa dels nihilistas, contra l' emperador de Russia:

«Tota emboscada d' aquest género es un crim, y 'l crim trobará sempre en nosaltres l' anatema, dirigeixis contra qui 's dirigeixi; cométil qui 'l cometi.»

A última hora, trobarán los detalls que fins are han arribat.

Se tracta de celebrar lo milenari de l' invenció de la Verge de Montserrat.

Per supuesto, que la cosa será de color de neo.

Jo 'm proposo celebrar lo centenari de la invenció del para-rayos.

Y aquesta si que será de color liberal.

1879 y 1880

DIALECH.

—¿Ets aquí? Ja t' esperava.
—¿Qué t' ha anat molt malament?
—Si m' hi anat! Horriblement...
si sembra que 'l mon s' acaba.
No més se sent suspirar,
crits, ays, súplicas, gemechs,

pochs par'nostres, molts renechs....

vaja no 's pot aguantar.

Si arribas á tardar més,

crech que feya un disbarat.

—Mosca! Estich mitj espantat!

—Si noy; t' ho dich tal com es.

Te n' has de veure un embull;

la terra fa lo que vol,

la lluna 's burla del sol,

la gent no hi ven de cap ull;

l' un empeny, l' altre 's baralla,

tot es tráfeh, bombo y trampa;

qui es bèn tuno se la campá;

qui es massa bon Jan badalla.

—¡Ay, ay, ay, quin tripijoch....

no sè pas cóm ho fare;

dígamho tú.—Jo no 'u sè.

—¿Tu no 'u sabs? Donchs jo tampoch.

¿Com se troba ara la Espanya?

—Nubeta de pel á pel,

á punt d' anarse 'n al cel

y seca com una canya.

—¿Qué no te rals?—¡Ca, ni blanca!

—¿Y aixó no la desespera?

—Ob! Está esperant...—Be, ¿que espera?

—Noy, á sabé á Salamanca.

Espera 'l que l' hi convé

Ella aixís no pot marxá,

sense llum, ni ví, ni pa...

—Si que 'm sembra que rirre!

—Oh! Ja 'n veurás d' embolichs:

cada dia tindrás sustos,

cada dia nous disgustos,

cada moment més fatichs.

Veurás aucells de rapinya

volant sempre y fent estragos;

veurás sovint ploure pagos

y hasta potsé alguna pinya.

A cada punt; pataplom!

vourás un que cau de nassos

y ningú l' hi allarga 'ls brassos....

Noy has d' aná ab peus de plom,

ulls alerta y poca nyonya.

—¿Aixís marxa Espanya?—Aixís.

—Donchs ¿que hi ha en aquest país?

—Miseria y poca vergonya.

Al que diu vritats se 'l penja;

qui sab enredarla cobra;

qui viu treballant, es pobre,

qui no treballa gens, menja.

Sempre aquí caus, allá topas,

lo poble paga y recorra,

aguantant los cops de porra...

y qui tè pa sech fa sopas.

—¡Si qu' estich ben arreglat!

—¡Ay pobr' any! ¡ja t' compadeixo!

Ja t' asseguro que t' deixo

un feix bèn embolichat.

—Tres cents xeixanta sis dias....

que tardarán á passar!

—Fill, paciencia y barajar

no tot han de sè alegrías.

—Jo crech que 'm treurán de test.

—De ficso, anant á aquet pas.

—¡Ditxós tú que ja te 'n vas!

—Gracias á Deu qu' estich llest!

C. GUMÀ

BSERVACIÓ de un curiós.
«En los números del *Paris-Murcia*, 'ns diu, las rúbricas de 'n Cánovas y de 'n Martinez Campos son idénticas.

«Ademés: la del general mirat lo número contra claror, parteix completament de dalt á baix l' autógrafo de 'n Cánovas.»

¿Qué vol dir aixó?

Mirintho per l' altra cara hi trobarán que l' autógrafo de 'n Cánovas parteix de través la rúbrica del general.

O molt m' enganyo, ó aixó vol dir que aquests dos personatjes han nascut per partirse mútuament.

Aquest dia duyan un pillet á ca la ciutat.

Era ja molt entrant á la casa, y un municipal vá dirli:

—Hola, ya hi volvemos á ser?

Lo granuja, sense inmutarse:

—Home, bè havia de venir á donarlos las bonas festas!

Una afirmació de un periódich ministerial, el *Cronista*.

«Sense espasas, també pot haverhi partits.»
 Pero, senyor meu, ab un joch de cartas sense espasas no pot jugar'shi.

Un periódich de Madrid compara á n' en Cánovas matant periódichs ab lo rey Herodes matant innocents.

¿Perque matava innocents lo rey Herodes?
 Perque l' hi havian dit que entre ells hi havia 'l que 'l estava destinat á desbancarlo.

¿Perque mata periódichs en Cánovas?
 Perque l' hi han dit qui entre ells hi ha 'l que 'l desbancará.

La matansa de Herodes vá ser inútil; la de 'n Cánovas també ho será.

Un diari ministerial ab tò festiu, assegura que ja fá molt temps que no 's véu la má negra de la reacció.

Es natural, respon un periódich demócrata.
 No 's véu, perque la má de la reacció está ficada dintre de la butxaca del contribuyent.

Disputas al senat entre 'ls generals Riquelme y Primo de Rivera.

—Que jo serveixo al rey y á la patria.
 —Que á mi ningú 'm dona lliçons y menos qui 's pronuncia.

—Vingan las fullas de servey.
 —Que vingan.

«Del desafío s' han cambiat las lleys.
 «Los generals de casa.
 «Treyan avants la fulla de la espasa.
 «Are treuhen la fulla de serveys.

Una anécdota del marqués de Molins.
 Es fill de Elche, y Elche es la terra de las palmeras. Pero á Elche no l' estiman; per la rahó de que 'ls seus paisans son liberals y ell no n' es.

Un dia que l' hi havian donat un desaire, va dir:
 —Elche es la Jerusalem: fins hi há 'ls juheus y tot.

Denuncian lo *Figaro* de Madrit.
 ¿Perque?

Per un article que comensa al la paraula «el tiempo» y acaba ab la paraula «saliva»
 Desengányinse: lo *tiempo* no está per ser més que per tragar *saliva*.

Després de donar lo premi gros de Nadal á un cotxero de la tran-vía y á un mosso de ca'n Martin, als empleats del repés del mercat de Sant Joseph y al Sr. Fontrodona; á un belga de Bilbao, y al diputat Sedó, are resulta que l' ha tret un jove, que vá comprar lo bitllet, vá tancar-lo ab pany y clau, y no vá mirarlo fins dos ó tres dias després d' extreta la lotería.

Al adonarse de que l' hi havia tocat la grossa, vá desmayarse.

¿Pobre home! No n' hi há per menos ab una desgracia com aquesta.

Un recort de Nadal:
 —«Aquest any en Cánovas se menja 'l gall, y 'l cou servintli d' ast l' espasa de 'n Martinez Campos.»

Aixís deya un conservador.
 —«Esta clar: l' hi responia un militar: l' ha de coure á l' ast. ¡Cóm que no t' cassola!»

Nota: En Cassola es aquell general amich de 'n Martinez Campos.

L' autógrafo de 'n Cánovas en lo número del *Paris Múrcia*:

«Qualsevol judici que 's tinga sobre 'l porvenir de las opiniones y de las instituciones del nostre temps, tot lo mon avuy regoneix que hi ha alguna cosa immortal; la caritat cristiana.»

Pues home: si vosté practica la caritat cristiana, recórdis de aquella prescripció que diu: «Estima al próxim com á tú mateix.» Per caritat No 'ns molesti més y tórnisse'n á casa.

Las fullas de serveys dels generals Riquelme y Primo de Rivera han quedat sobre la taula del senat.

*Hojas del árbol caidas,
 juguete del viento son....*

De un periódich de Madrid:
 «En los aparadores de algunas librerías hi vist un libre que 's titula: «De la hermosura de Dios y de su amabilidad.»

«Desde llavors no deixo aparador per mirar buscantne un' altre que 's tituli: «De la lealtad de Cánovas y de su soberbia.»

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Sim-pá-ti-ca.*
2. ID. 2.ª—*A-de-la.*
3. ENDEVINALLA.—*La neu. Neula.*
4. TRENCA-CLOSCAS.—*Castell d' asens.*
5. ANÀGRAMA.—*Trobu. Burot. Turbo. Bruto.*
6. CONVERSA.—*Anton.*
7. QUADRE NUMÉRIC.—
 5 9 2 3 8
 2 3 9 8 5
 8 5 3 2 9
 3 8 5 9 2
 9 2 8 5 3

8. GEROGLÍFICH.—*Sobre gustos no hi ha res escrit.*

Ha endevinat totas las solucions Ciri-neo; n' ha endevinadas 7 Tururut; 6 Pau Magrana, J. P. 4 y Un tranquil; 6 Xirinola y Pau de las timbalas; 4 M. Palau, J. Rigodons, Pere Pescador y Suan; 3 Capellá petit; 2 Dos manxaires; y 1 no més Estanya paellas y Mister Brokil.

XARADAS.

I.
 Prima dos y ben plantada
 trobantla tothom bufona,
 també tercera y segona
 es la filla d' en Cantada.
 Pero la dos quatre te
 de serne bastant total
 y aixó, amigo, n' es un mal
 que no li está gaire bé.

PAU SALA.

II.
 Ma primera es adjectiu;
 ma segona numeral.
 Lo meu tot és bó ab perdiu,
 ab carn y ab arros y 's diu...
 ¡Si jo t' ho deya gran mal!

UN FEDERAL.

ANAGRAMA.
 Lo tot tenen los rellotjes
 y alguns altres instruments;
 no están de tot sogre y nora;
 y tot un escriptor es.

PAMPLINAS.

SINONIMIA.
 Lo meu tot n' es una cosa
 que la pots perdre y guanyar;
 los rius tots tenen lo tot,
 las professons també 'n fan.

PATILLETAS.

CONVERSA.
 —¡Ola Pepet! ¿Abont vas?
 —Vaig á veure á n' en Joan.
 —¡Y aixó!
 —Es que está de viatge.
 —¿No va pas á Pariss?
 —¡Cal!
 —Donch ahont va.
 —Entre tú y jo ho hem dit.

J. NOVICI.

TRENCA-CLOSCAS.
 Leandro, Conrado, Narcis, Eusebi, Amadeo, Olegari, Rossendo y Domingo.

Posar aquets noms en columna de modo que las primeras lletras digan lo nom d' un poeta célebre.

UN DEIXEPLE.

COMBINACIÓ NUMÉRIC.

Substituir los punts ab números que sumats vertical y horizontalment dongnin per total 17.

BALDOMERO BAROTAU.

GEROGLÍFICH.
 X C P R
 E María F
 A B A
 A A A
 V O T K I
 X A L S.

GIRAMISALS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pere Petit, Pau Sala, Nef y Cloro, Salustio y Pere Pescador.
 Las demás que no s' anomenan no 'ns serveixen com y tam-poch lo que 'ns envian los ciutadans Gambaletta, Dos manxaires,

Cristófol Urgellés, Ton del Sarau, Carmencita B. C. Tamtarataratam, Si 's plau per forsa. Noy maco, Ciri-neo y Cuent.
 Ciutadá Pepito Diamant: L' argument de la falla es molt estrambóich: los fabulistas fan parlar als animals y als mobles; pero fer caminar á las taulas es una mica violent; apar de que la fabuleta de vosté no te un pensament que 's destaqui. ¿N' veu? l' altra poesia ja 'ns agrada mes, pero temém que la semana entrant lo mónstruo ja será á terra.—Xius: Lo que 'ns envia es flux, y 'ls versos mal llimats.—Victor Soler: La poesia va be; pero 'l final nos espanta.—J. Ferrer: Insertarém algun cuento.—Pau Sala: Lo sonet no vá tant be com las xaradas.—Capellá petit: Pnblicarém un gerooglífich.—Eucas Siam: Idem.—Peu puidó: gracias per la noticia.—Prudencia Comosemita: Arreglat podrá anar lo quento; lo demás no 'ns serveix.—P. P. «Barcelona»: La poesia «Passat Nadal» es algo defectuosa: casa y passa no consonan.—C. B. «Tarragona»: Dificultat tipográfica per fer lo que 'ns indica no n' hi ha cap; pero la cosa es algo costosa; perque s' ha de imposar una forma.—J. G. «Sabadell»: Sentim molt no poder complaure 'l: es una qüestió de carácter tant particular y tant local, que no veyém la manera: demani un' altra cosa.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisats per las cuineras.
 Gran asurtit per tots los gustos y tolas las fortunas.
 Dibuxos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de tolas classes y preus baratissims, desde 2 rals fins á 18. Tot aixó ho trobaran en llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure 'ls y se convenceran que no exagerém.
VENTA AL POR MAJOR Y MENOR. Als corresponents s' otorgan grans rebaixas

ATENTAT CONTRA LA VIDA DE D. ALFONSO.

Cada vegada qu' entran y surten los reys de Palacio s'hi agrupa una porció de curiosos. Lo dimars á las cinch de la tarde tornava de paseig D. Alfonso en companyia de sa esposa, segut dalt de un carruatje que ell mateix dirigia. Un jove al veure que 'l carruatje anava á entrar per la porta Principal, s'hi dirigí corrents y colocantse entre la garita del centinella y la paret, allargá 'l brás y dispará una pistola. Lo rey mogué 'l cap y la bala passá entre 'l de ell y 'l de la seva esposa.

Pegá 'l carruatje embestida; s' adelantá 'l jove, ab lo cap girat endarrera com si busqués una fuji-da, fen un segon disparo, y la bala passá rossant lo cap del criat que anava darrera 'l carruatje.

Lo jove fuí escapat per lo carrer de Bailen: un centinella de caballeria 'l perseguí: alguns celadors s'hi uniren, y 'l cabo de civils Ramon Cabanas verificá la captura, en lo moment en que 'l carrerista del rey, gabinet de cassa en má, 's dirigia furios contra 'l regicida.

L' autor del atentat fou traslladat immediatament á la prevenció del carrer de Bailen.

¿Qui es 'l regicida?
 S' anomena Francisco Otero Gonzalez; té 19 anys, es de mitjana estatura, no té pel de barba, es més aviat grás que magre, representa una constitució vigorosa; y en sa fisonómia no s' hi descubreixen rasgos de perversió, ni en son semblant, groch y fret, aquella expressió repulsiva que l' imaginació 's representa ordinariament tractantse de un criminal.

Es fill de Lendin, poblet de la provincia de Lugo: no té pare; pero sí mare y un germá de 12 á 14 anys, y últimament vivia amistansat ab una noya, que deya qu' era sa germana.

Pastisser de professió y mediant la protecció de un parent, porter del ministeri de Gracia y Justicia, plantá un establiment: los negocis no l' hi marxavan; vá perdre la protecció que tenia, y á mitj més de desembre 's trobá sense casa ni recursos. Quan tenia l' establiment tancava d' hora la botiga; sortia poch de nit y no donava res que dir. Després freqüentava tabernas y casas de mal viure, y un dia manifestá desitjos de suicidarse.—«Tonto, varen dirli dos companys anomenats Garcia y Perez Cobos, no se sab si en serio ó en broma, mata 'l rey y 't farás un nom.»

Desde llavors Otero Gonzalez solia anar á la Pradera del Canal á ensejarse á tirar al blanch. Per cert que un dia vá ferir á una mula, per lo qual se l' hi estava seguint una causa.

L' arma ab que féu foch es una pistola Leffau-cheux de dos canons de 15 milímetros, comprada feya poch, segons tolas las senyals. En la butxaca del jech hi portava una capsula y un ganivet.

Resultat de las primeras declaraciones del regicida, vá ser la detenció dels seus companys Garcia y Perez Cobos. Tots dos protestavan de no tenir art ni part en la cosa, y 'l segon estava molt afectat. Otero semblava estar tranquil y de 'n quant en quant tancava 'ls ulls com si pretengués dormir.

Lo jutgat segueix activament la instrucció del sumari.

Aquestas son en resúmen las noticias més interessants que 'ns apressurém á donar, per satisfer la curiositat dels lectors de la *Campana de Gracia*.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LAS DARRERIAS DEL ANY.

Ni quito ni pongo rey; pero deixo las cosas tal com estaban.